

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2005, č. j. 62 Az 11/2005 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 15. 7. 2005 u Krajského soudu v Ostravě se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 25. 5. 2005, č. j. 62 Az 11/2005 – 19, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2005, č. j. OAM-102/VL-07-08-2005, kterým byla její žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V předmětné kasační stížnosti stěžovatelka požádala také o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 17. 10. 2005, č. j. 62 Az 11/2005 - 42, žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl a zástupce z řad advokátů stěžovatelce neustanovil. Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost u Krajského soudu v Ostravě poštovní přepravou dne 6. 1. 2006, doručenou krajskému soudu dne 9. 1. 2006, o níž je nyní rozhodováno.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, byl doručován na stěžovatelkou uváděnou adresu (*P. 228/3, P. 9*). Protože adresátka, podle údajů na dodejce zásilky, založené ve spisu, nebyla při pokusu o doručení zásilky zastižena, zásilka byla v pondělí dne 12. 12. 2005 uložena na poště a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Stěžovatelka si zásilku obsahující napadené usnesení vyzvedla dne 27. 12. 2005.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „o. s. ř.“). Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř., nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů (což je případ předmětné zásilky), nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1 o. s. ř.), nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení napadeného usnesení stěžovatelce je třeba považovat třetí den od uložení, tedy čtvrtek dne 15. 12. 2005, tedy poslední den doby, stanovené k uložení zásilky na poště. Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho měnit skutečnost, že stěžovatelka si zásilku na poště vyzvedla dne 27. 12. 2005, neboť je třeba vycházet v tomto případě z fikce doručení upravené ve výše uvedených ustanoveních s. ř. s. ve spojení s příslušnými ustanoveními o. s. ř.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, za den doručení napadeného usnesení stěžovatelce neurčené „do vlastních rukou“ je třeba považovat čtvrtek dne 15. 12. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 16. 12. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.)

a skončila ve čtvrtek dne 29. 12. 2005 (§ 40 odst. 2, 3 s. ř. s.). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 29. 12. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána poštovní přepravou až dne 6. 1. 2006.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2005, č. j. 62 Az 11/2005 - 42, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána.

Po nabytí právní moci tohoto usnesení, a poté, co si stěžovatelka zvolí zástupce pro řízení o kasační stížnosti a tuto skutečnost doloží krajskému soudu, rozhodne Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti podané stěžovatelkou proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2005, č. j. 62 Az 11/2005 - 19.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu